

Jag känner mig som en levande katastrof
i ständig väntan
Ständig väntan på att explosivartat
expandera från ett allt till en intighet

De bevuxna vidder som omger mig
känns tomma och kala
stöpta ur berggrundens
omfattande kyla

Så tomma och kalla i sitt evigt
expanderande tomrum
Likt hålet jag bär inom mig
i ständig väntan på att slutligen implodera